

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Marosvölgyi Tamás (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a Gyurkó & Kállai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Gyurkó Péter ügyvéd) által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű és (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2011. május 17-én kelt 5.P.20.427/2010/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 100.000 (százezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A le nem rótt 600.000 (hatszáz ezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a ... nevű vendéglőben ...-án megpróbálta eltulajdonítani az aznapi bevételt. Emiatt büntetőeljárás folyt ellene és a Heves Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a Bf.127/2010/5. számú ítéletével a főbüntetés tartamát három év fegyházra felemelte, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét, melyben az egy rendbeli rablás büntettének kísérletében bűnösnek mondta ki a felperest, helybenhagyta.

A ... -i számában megjelent „...” című újságcikk a felperessel szemben folyamatban volt büntetőeljárásban született első- és másodfokú bírósági ítéletről számolt be, azzal, hogy a büntetőeljárás során pszichológus szakértői véleményre is szükség volt.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a személyiségi jogait és egyetemlegesen 10 millió forint nem vagyoni kártérítés iránti igényt is előterjesztett.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Előadták, hogy a cikkben a büntető bíróságok által hozott határozatokon alapuló, való tények jelentek meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes kereseti kérelmét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 200.000 forint perköltséget. Megállapította, a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 78. § (1)-(2) bekezdését, majd kifejtette, hogy a sérelmezett újságcikknek a büntetőügyben keletkezett iratokkal történő összevetése alapján megállapítható volt, hogy csak egyetlen, az ügy szempontjából elhanyagolható tényre utalt valótlanul az írás, arra, hogy a büntetőeljárás során pszichológus szakértő kirendelésére került sor. Megállapította, hogy sem a nyomozati eljárásban, sem az ügyészi szakban, sem a bíróság előtti eljárásban nem került sor pszichológus szakértő kirendelésére, azonban a büntetőeljárás során született ítéletek alapján a cikk hitelesen közvetítette az olvasók felé a büntetőhatározatokat, tehát az írás a felperes vonatkozásában túlnyomórészt valós adatokat tartalmazott. Álláspontja szerint a pszichológus szakértőre utalás nem minősül a felperes személyére nézve sértőnek, ezért az elsőfokú bíróság nem látta megállapíthatónak a személyiségi jog megsértését.

A személyhez fűződő jog sérelmének hiányában alaptalannak találta a nem vagyoni kártérítés iránti igényt is.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát kérte.

Előadta, hogy semmilyen engedélyt vagy hozzájárulást nem adott ahhoz, hogy a kifogásolt cikkben a neve - teljesen kiírva - szerepeljen, így az alperesek csak a monogramját hozhatták volna nyilvánosságra. Ezzel az alperesek a ... terjesztési területén felfedték kilétét, tökéletesen beazonosíthatóvá tették, s mivel családjával ... lakik, családneve ritkaságára tekintettel teljes neve ismertetésének köszönhetően mind személyét, mind családját „beazonosították, lejáratták”. Ezen túlmenően hivatkozott arra, hogy a cikk tartalma „több helyen csúsztatásokon alapszik”, és valótlan tényeket közölt, mint ahogyan azt a kereseti kérelmében is előadta.

Mindezekből következően álláspontja szerint a kereseti kérelme megalapozott, mert az alperesek megsértették a törvényben biztosított személyiségi jogait.

Az alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helytálló döntést hozott, azzal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének és a Pp. 254. § (3) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá. A Ptk. 75. §-a általánosságban védi a személyhez fűződő jogokat, ezért a 84. §-ának rendelkezéseit bármiféle személyhez fűződő jog megsértése esetén lehet alkalmazni, vagyis valamennyi, így a törvényben külön nem nevesített személyiségi jog is polgári jogi védelem alatt áll, mindenki köteles azokat tiszteletben tartani.

A Ptk. 78. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel. A jó hírnévhez fűződő jogot különböző magatartások sérthetik az idézett rendelkezés alapján, ez különösen akkor áll fenn, ha valaki valamilyen személyt érintő közlést tesz, amely tényállítást fejez ki, amennyiben az objektíve valótlan és ezáltal alkalmas az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására.

A másodfokú bíróság - egyetértve az elsőfokú bírósággal - arra az álláspontra jutott, hogy a rendelkezésre álló adatok alátámasztják az alperesek által a kifogásolt cikkben megjelenteket. Tényszerűen számoltak be a felperes által elkövetett bűncselekményről, az első- és másodfokú büntetőbírósági határozatban foglaltakról, arról, hogy a jogerős ítéletben a másodfokú bíróság a felperes főbüntetését az egy rendbeli rablás büntetének kísérlete miatt három év fegyházban letöltendő szabadságvesztés büntetésre emelte fel.

A büntetőeljárás során pszichológus szakértő bevonására valóban nem került sor, azonban ezen alperesi közlés valótlansága a felperes személyének értékelését hátrányosan nem érinti, és ez olyan az ügy egésze, valamint a büntető ítéletben foglaltak szempontjából is lényegtelen közlés, ami nincs kihatással a felperes társadalmi megítélésére.

Az elsőfokú bíróság a felperes teljes névének közlése tekintetében előterjesztett felperesi kereset alaptalanságára indokolásában nem tért ki, azonban ez a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem befolyásolta az érdemi elutasító döntést.

A korábban hatályos 10/1986. (IX. 1.) IM-BM együttes rendelet a bűnügyi és az igazságügyi tájékoztatásról szóló jogszabály ugyanis kizárólag a büntetőeljárásban eljáró hatóságok részére tartalmazott korlátozó rendelkezéseket, azonban a sajtóra vonatkozó olyan tiltó szabály nem volt és jelenleg sincs hatályban, amely korlátozná a büntetőeljárás alá vont, illetve a jogerősen elítélt személy teljes névének nyilvánosságra hozatalát.

A folyamatban levő büntetőeljárásról, a bírósági határozatról közölt tényszerű sajtótájékoztatás a jogellenességét kizárja, ilyen esetben az újságíró a közvélemény tájékoztatására vonatkozó kötelességét teljesíti (BH1999. 434., BH1993. 595.), így azzal, hogy az alperesek a felperes teljes nevét a cikkben ismertették nem sértettek személyiségi jogot.

A másodfokú bíróság mindezek kiemelése mellett úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság elutasító határozata helytálló volt, az alperesek a sérelmezett cikkben közöltekkel nem sértették a felperes személyhez fűződő jogait és a felperes a fellebbezésében sem jelölt meg olyan okot, indokot, nem hivatkozott olyan körülményre, ami az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását eredményezhette volna.

Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a felperes személyes költségmentessége folytán a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint határozott.

Budapest, 2011. november 29.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő